

Trpí-li jedna část, trpí s ní části všechny!
(1 Kor 12:26)

Slovo úvodem

Milí přátelé CSI!

Od 12. prosince 2022 je 120 000 arménských křesťanů, kteří zůstali po ázerbajdžánské agresi z roku 2020 v Náhorním Karabachu, blokováno Ázerbájdžánem. Ázerbájdžán uzavřel jedinou pozemní spojnici Náhorního Karabachu s Arménií – Lačinský koridor. Blokáda, která trvá už více než 280 dní, způsobuje vážný nedostatek potravin, paliva a zdravotnických potřeb. Mezinárodní společenství se dívá jinam nebo se spokojuje s neúčinnými mírovými hesly. CSI dlouhodobě vede kampaň za nezávislost Arménů v Náhorním Karabachu. Více se dočtete hned na úvod Zpravodaje

„Jsem naštvaný a znechucený těmito činy. Svoboda projevu by nikdy neměla být používána jako prostředek nenávisti vůči ostatním,“ řekl papež František v reakci na vydání povolení ke spálení Koránu ve Švédsku.

Muž, údajně křesťanský uprchlík z Iráku žijící ve Švédsku, nejprve pošlapal Korán během protestu před mešitou v centru Stockholmu a pak zapálil několik stránek posvátné knihy muslimů. Papež také vyzval k mezináboženské spolupráci při budování míru, který by měl fungovat na „*principu reciprocity, respektu k druhému a pravdě*“ a odkázal na dokument, který podepsal v roce 2019 v Abú Dhabí s velkým imámem Ahmedem al-Tayebem.

Pronásledování křesťanů je v současnosti nejhorší v dějinách a hlavním zdrojem bezprecedentního pronásledování je bohužel právě islám. A jde o pronásledování, při kterém nejsou páleny jen Bible, ale celé kostely a často i s věřícími. O vztahu katolíků k islámu William Killpatrick (autor knihy WHAT CATHOLICS NEED TO KNOW ABOUT ISLAM) v rozhovoru, který jsme otiskli ve Zpravodaji 0620 například říká: *Katolíci jsou obecně o islámu špatně informováni, protože katolické vedení nadále předkládá neúplný a zkreslený pohled na islám.*

Katolíci se učí, že islám je náboženstvím míru, že teror nemá nic společného s islámem a že muslimové a katolíci sdílejí stejné morální hodnoty. Navíc je katolíkům vštěpováno, že katolická víra je islámské víře podobná a že katolíci by měli deklarovat svou solidaritu s islámem a ze všech sil bojovat proti „hříchu“ islamofobie. (---). Výsledkem je, že mnoho katolíků zůstalo zcela nepřipravených na intenzivní pronásledování, kterému je dnes mnoho křesťanů v Asii, Africe a na Středním východě ze strany muslimů vystaveno. (---)

Papež Benedikt poznamenal, že problémem deklarace Nostra Aetate (koncilní dokument o nekřesťanských náboženstvích) bylo, že se zaměřila pouze na pozitivní aspekty náboženství, ale opomněla popsat „*nemocné a zkreslené formy náboženství*“. To je také problém katolického dialogu s muslimy. Zdůrazňuje to pozitivní a vyhýbá se obtížím. Katolickým účastníkům dialogu je tak zakázáno vznášet nejdůležitější otázku, kterou je masivní pronásledování křesťanů ze strany islámu.

Dalším dílem nekonečného seriálu tohoto pronásledování se staly události v pákistánském Jaranwala, kdy v reakci na údajné znesvěcení Koránu vyšel do ulic rozuřený dav muslimů a vyhnal všechny křesťany (2 500) z domovů a cestou vypálil nebo poničil 21 kostelů. K tomu přičteme rostoucí trend znásilňování křesťanek džihádisty, či trestání za „rouhání“ a odpadlictví, a vidíme, že *princip reciprocity a respektu k druhému* má příliš velké trhliny.

Významným zdrojem pronásledování je také hinduistický nacionalismus, protože se tak děje v nejlidnatější zemi světa. O pogromech a útocích na křesťany se dočtete i v tomto Zpravodaji.

Děkuji Vám, přátelé, že solidaritu s pronásledovanými vyjadřujete svým zájmem, modlitbou i štedrými dary. Přeji Vám v této neklidné, podivně rozkolísané době radost a hojnost božího požehnání.

Monika Kahancová

Nabízíme vašemu farnímu společenství, sboru, škole, obci **zdarma** přednášku a prezentaci:

Nejpronásledovanější náboženství

nebo - Islám a pronásledování křesťanů

Budeme vděční za váš zájem! Kontakt: 737 948 579 nebo e-mail: csiczechrepublic@gmail.com

Foto na titulní straně: Vardan Tadevosjan – Arménie, Náhorní Karabach

Náhorní Karabach: 120 000 křesťanů trpí blokadou

„Lidé začnou brzy umírat“ – Vardan Tadevosjan, ministr zdravotnictví Náhorního Karabachu

120 000 arménských křesťanů v Náhorním Karabachu uvízlo ve své vlasti kvůli ázerbájdžánské blokadě. Nyní se situace dramaticky zhoršila. „Lidé začnou brzy umírat!“ obává se karabašský ministr zdravotnictví a partner CSI Vardan Tadevosjan.

Sanitka Červeného kříže je pro těžce nemocné jedinou, stále omezenější, možností, jak se léčit v Arménii

Humanitární situace 120 000 křesťanů v Náhorním Karabachu se stále zhoršuje. Důvodem je ázerbájdžánská blokáda jediné spojující cesty mezi arménskou enklávou a Arménskou republikou – Lačinského koridoru.

Partner projektu CSI Vardan Tadevosjan je podrobně obeznámen s utrpením obyvatel ve své vlasti. Za prvé je ministrem zdravotnictví Náhorního Karabachu a za druhé s podporou CSI provozuje rehabilitační centrum ve Stepanakertu – správním středisku Karabachu.

Předražené potraviny

Tadevosjan v rozhovoru pro CSI popisuje místní ekonomickou situaci, která je kvůli omezení dodávek z vnějšího světa katastrofální: „Cena vajec se od obléhání ztrojnásobila. Rajčata jsou 10krát dražší a jablka 30krát dražší než před 12. prosincem.“

Ulice v hlavním městě jsou nyní téměř liduprázdné, protože chybí palivo pro auta. V provozu jsou pouze záchranná vozidla,

jako jsou sanitky a několik autobusů. „Kvůli nedostatku paliva nemohou zemědělci do Stepanakertu dovážet zemědělské plodiny,“ pokračuje partner CSI.

Humanitární katastrofa

Extrémní nedostatek pohonných hmot má dopad i na zdravotnictví. Ministerstvo zdravotnictví Náhorního Karabachu si musí vystačit s 30 procenty běžně nárokováného paliva. Většina z toho se používá pro generátory v nemocnicích, například pro MRI přístroje, které by jinak selhaly. I přes tato úsporná opatření nelze v současnosti stovky lidí operovat, zdůrazňuje Tadevosjan. „Chybí potřebné léky.“

Náhornímu Karabachu chybí všechno a je to čím dál horší: Arméni z Náhorního Karabachu mohli donedávna doufat alespoň v malé zásilky potravin, paliva a léků od Červeného kříže a ruských mírových sil. Ázerbájdžán ale 15. června 2023 zabránil Rusům Lačinský koridor využívat.

Rusové v současnost dopravují zásoby na svou základnu helikoptérou. „Tyto zásilky jsou pouze pro ně. Žádná humanitární pomoc se k nám nedostane - žádné léky, žádné jídlo, žádné palivo, nic!“

Ale to není vše: počátkem července Ázerbájdžán drasticky omezil působení Červeného kříže.

Také Arménské kostely jsou opakovaně napadány Ázerbájdžánem

Omezování zdravotní péče

Pacienti, kterým se v Náhorním Karabachu nedostane adekvátní lékařské péče, mohou být teoreticky odvezeni do arménského hlavního města Jerevanu ve vozech Červeného kříže. Ale kapacita těchto vozidel je omezená, poznamenává Tadevosjan, který jako ministr zdravotnictví odpovídá za to, kdo je zařazen na přepravní seznam Červeného kříže.

Konečné slovo při rozhodování, kdo může Náhorní Karabach opustit, má ale stejně Ázerbajdžán. A okupační moc možnosti odchodu ze země stále více omezuje. Až donedávna si pacienti mohli do Jerevanu vzít s sebou manžela nebo pečovatele a děti do pěti let.

Od 14. července 2023 už ale děti pacientů nesmějí Karabach opustit, ať už jsou jakkoli staré. Tadevosjan k tomu říká: „Zeptal jsem se vedoucího delegace Červeného kříže: ‚A co matky, které stále kojí své děti? Mohou s sebou vzít své děti?‘ Řekl ne a jednoduše prohlásil: ‚Věřte mi, já nejsem ten, kdo rozhoduje.‘“

Kontrolování jsou i ti, kterým je dovoleno opustit zemi za účelem léčby. Ázerbajdžán nedávno vyslal na kontrolní stanoviště vlastní lékařský tým. Ten zkoumá pacienty, aby se ujistil, že jsou opravdu nemocní. Ázerbajdžánci také někdy natáčejí videa pacientů na

kontrolním stanovišti a zveřejňují je na sociálních sítích.

V jednu chvíli, poznamenává Tadevosjan, požadovali kompletní anamnézu všech pacientů, kteří procházeli. „Odmítl jsem ji vydat. Nakonec od požadavku upustili.“

Počet potratů se ztrojnásobil

Blokáda a neustálý tlak ze strany Ázerbajdžánců si vybírá daň na zdraví arménských křesťanů v Náhorním Karabachu. Minulý týden místní úřady oznámily, že počet potratů mezi nastávajícími matkami se během blokády ztrojnásobil.

Vytrvalost a obavy

I za těchto extrémních okolností Tadevosjan pokračuje ve své práci v rehabilitačním centru ve Stepanakertu, financovaném CSI. Přes den pracuje jako ministr zdravotnictví, po večerech v rehabilitačním centru. Personálu se podařilo udržet vodolécibu pro pacienty přepnutím topného systému na diesel. Zásoby vydrží několik měsíců. Některé koupelny byly navíc zrekonstruovány tak, aby byly přístupnější pro vozíčkáře.

Vyhlídky jsou ale chmurné, Tadevosjan se obává: „Lidé začnou brzy umírat“. Zároveň 120 000 obyvatel Náhorního Karabachu žije v neustálém strachu, že může kdykoli přijít ázerbajdžánský útok.

CSI - Joel Veldkamp

foto: Vardan Tadevosjan a klienti rehabilitačního centra

Experti OSN volají po zrušení ázerbájdžánské blokády

8. srpna 2023

Expert z Rady OSN pro lidská práva vyzývá Ázerbájdžán, aby zrušil pokračující blokádu Lačinského koridoru a umožnil volný pohyb obyvatelům Náhorního Karabachu. CSI vítá tuto naléhavou výzvu. Ázerbájdžán však zatím na výzvy mezinárodního společenství nebere ohled.

Lidé trpí také ve vesnici Nerkin Sznek

Generální tajemník OSN António Guterres vyjádřil 3. srpna 2023 znepokojení nad nedostatkem svobody pohybu křesťanských karabašských Arménů podél Lačinského koridoru. Od 12. prosince 2022 Ázerbájdžán zablokoval jediné spojení mezi Náhorním Karabachem a Arménskou republikou, což vedlo k rostoucímu utrpení 120 000 křesťanů v Náhorním Karabachu.

Guterres připomněl, že obě strany musí realizovat příkazy Mezinárodního soudního dvora. Konkrétně má být zaručen nerušený pohyb osob, vozidel a nákladu po Lačinském koridoru v obou směrech.

Generálního tajemníka OSN znepokojuje zejména zhoršující se humanitární situace na místě. Vyzývá proto k urychleným krokům, které by usnadnily dodávky pomoci lidem v nouzi. V zájmu míru a bezpečnosti v regionu je třeba obnovit vztahy.

Ohrožené životy

Ve svém sdělení ze 7. srpna 2023 jdou odborníci z Rady OSN pro lidská práva ještě o krok dále: „Vyzýváme ázerbájdžánskou vládu, aby dodržovala své mezinárodní závazky a respektovala a chránila lidská práva, včetně práva na potraviny, zdraví, vzdělání

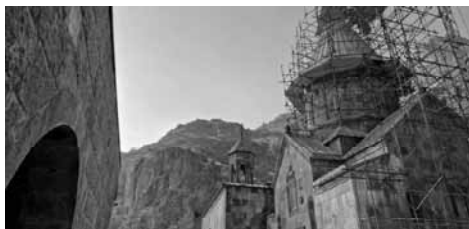
a život.“

Blokáda způsobila, že tato práva již nejsou pro obyvatele Náhorního Karabachu zaručena. Značně ohroženy jsou životy obyvatel, zejména dětí, osob se zdravotním postižením, seniorů, těhotných žen a nemocných.

Zásoby zdravotnického materiálu v Náhorním Karabachu jsou vyčerpány. Nemocnice se o pacienty mohly postarat jen s obtížemi, protože dochází palivo pro sanitky.

Volný provoz v obou směrech

Požadavek expertů směrem k ázerbájdžánským úřadům tedy zní: Volný a bezpečný pohyb osob, vozidel a zboží podél Lačinského koridoru musí být v souladu s dohodou o příměří z listopadu 2020 obnoven v obou směrech.

Prohlášení nezabrání genocidě

Od 12. prosince 2022 je 120 000 křesťanů, kteří zůstali v Náhorním Karabachu, blokováno Ázerbájdžánem. Mezinárodní společenství se dívá jinam nebo se spokojuje s neúčinnými mírovými hesly. CSI dlouhodobě vede kampaň za nezávislost Arménů v Náhorním Karabachu.

Joel Veldkamp, vedoucí komunikace CSI-International, vítá jednoznačné prohlášení expertů OSN o humanitární katastrofě, kterou Ázerbájdžán způsobil křesťanům v Náhorním Karabachu. „Ázerbájdžán v nedávné minulosti dokázal, že v této věci nedodržuje mezinárodní právo ani normy,“ podotýká. Ropný stát ignoroval dva závazné příkazy Mezinárodního soudního dvora k ukončení blokády a četné výzvy ze strany USA, Francie, Evropského parlamentu a dalších mocností.

John Eibner u památníku arménské genocidy

Veldkamp to říká jasně: „Deklarace samotná nezabrání genocidě v Náhorním Karabachu. USA, Spojené království a EU musí podniknout konkrétní kroky k zastavení Ázerbájdžánské agrese v souladu se svými závazky podle Úmluvy o genocidě z roku 1948.

CSI vydala varování před genocidou arménských křesťanů v regionu a vyzývá USA, Spojené království a EU, aby vyvinuly tlak na svého spojence Ázerbájdžán, aby ukončil blokádu, poskytl Náhornímu Karabachu humanitární pomoc a uznal sebeurčení karabašských Arménů.

CSI rozvíjí na místě humanitární práci. Pomáhá uprchlíkům z Náhorního Karabachu v Arménii při hledání ubytování a zakládání podniků. CSI také podporuje projekty pomoci přímo v Náhorním Karabachu. V Rehabilitačním centru Caroline Cox v hlavním městě Stepanakert poskytuje nejmodernější péči lidem se zdravotním postižením a válečnými zraněními.

CSI - Reto Baliarda

Náhorní Karabach | Arménie: Přeji si mírové soužití obou národů

„Ázerbájdžánci trpí stejně jako my. Nemohu je nenávidět.“ - Tamara z Náhorního Karabachu

Tamara uprchla z Náhorního Karabachu do Arménie během ázerbájdžánské agrese na podzim roku 2020. Útočníci srovnali její rodnou vesnici se zemí. Navzdory prožitému utrpení tvrdí, že: „Ázerbájdžánci jsou lidé jako my“.

Zástupce CSI Joel Veldkamp se s Tamarou setkal koncem března ve vesnici Tegh nedaleko východoarménského města Goris. Čiperná stařenka utekla s rodinou z Karabachu v první den ázerbájdžánské agresivní války na konci září 2020. „Naše vesnice vzkvétala. Byla jako rajska zahrada. I když jste nechodili do práce, mohli jste si na svém

kousku půdy vypěstovat dost plodin pro vlastní potřebu,“ vzpomíná na svůj život v Náhorním Karabachu.

Dnes Tamara žije se svými dětmi a vnoučaty v malém domku nedaleko místa, kde

začíná blokáda jediné spojovací silnice mezi Náhorním Karabachem a okolním světem. Od domovních dveří se Tamara a ostatní členové rodiny mohou dívat přes hranici na zelené kopce Náhorního Karabachu. Domů se ale vrátit nemohou. Ázerbájdžánští vojáci před třemi lety srovnali jejich vesnici se zemí.

Tegh cílem útoku

Ohrožen je nejen Náhorní Karabach, ale i samotná Arménská republika. Dva týdny po návštěvě Joela Veldkampa v Tegh, 11. dubna, ázerbájdžánská armáda vesnici ostřelovala. Partneri CSI pomohli z oblasti

evakuovat ženy, děti a starší lidi. Budoucnost arménského národa je po sto letech od genocidy opět ohrožena.

Nemůžu je nenávidět

Joel Veldkamp se během své návštěvy Tegh zeptal Tamary, co si myslí o Ázerbájdžáncích. Vždyť ázerbájdžánská vláda způsobila jí a její rodině tolik utrpení. Tamara se na chvíli odmlčela a pak řekla: „Víte, jsou to normální lidé jako my. Trpí stejně jako my. Nemůžu je nenávidět. Ať se vzpamatují, abychom mohli žít jako sousedé.“

CSI - Joel Veldkamp

Pákistán: Dav muslimů ničí křesťanské kostely a čtvrti

Tisíce muslimů zapálily kostely a poničily domy křesťanů v Jaranwala. 2500 lidí z pěti křesťanských čtvrtí uprchlo ve strachu ze smrti. Podle policie prý dva křesťanští muži znesvětili Korán. Uprchlíky podporuje CSI.

Brzy ráno 16. srpna 2023 táhl rozzuřený dav křesťanskou čtvrtí Issa Nagri v Jaranwala (Faisalabad). Podle místních úřadů byly v blízkosti křesťanské komunity nalezeny roztrhané stránky Koránu s načmáranými rouhačskými texty.

Podněcování v mešitách

Zpráva o údajném znesvěcení Koránu se jako lavina rozšířila po sociálních sítích, v ulicích i v mešitách. V jednom z muslimských míst uctívání podněcoval fanatick muslimy k protestu prostřednictvím modlitebního reproduktoru: „Křesťané zneuctili Korán, a tím se dopustili rouhání. A vy teď snídáte? Co jste to za muslimy!

Krátce nato tisíce muslimů vyšly do ulic. V Issa Nagri a dalších čtyřech křesťanských čtvrtích Jaranwala vypukly násilné nepokoje. Davy, složené převážně z členů islamistické strany Tehreek-e-Labbaik Pákistán (TLP), zaútočily na kostely a domy křesťanů. Všude se rabovalo, nábytek vyhazovali na ulici a pálili.

Rozbili okna a dveře

Křesťanští obyvatelé ve strachu ze smrti uprchli ze svých domovů. 31 lety Jásir Bhatti s hrůzou vypráví: „Rozbili okna a dveře. Potom vzali a vyhodili ledničku, pohovky, židle a další vybavení, aby ho spálili před koste-

lem.“ Ve své bezohlednosti útočníci zne-
světili a spálili i Bible. Více než 20 kostelů
se stalo terčem rozzlobeného davu. Kolem
Issa Nagri byly zničeny a vypáleny kostel Ar-
mády spásy, presbyteriánský kostel, kostel
Shehroon Wala a kostel Allied Foundation
Church.

Šokovaný premiér

Policie zatkla přes 100 demonstrantů a
zahájila vyšetřování násilností. Podle úřa-
dů zůstává situace napjatá, nebyly hlášeny
žádné oběti. Pákistánský prozatímní premiér
Anwar ul-Haq Kakar ostře odsoudil násilí a
vyzval k rychlé akci proti násilníkům. „Jsem
zděšen záběry z Jaranwala. Proti těm, kteří
porušují zákon a zaměřují se na menšiny,
budou přijata přísná opatření. Všechny or-
gány činné v trestním řízení byly vyzvány,
aby zadržely viníky a postavily je před soud.“

Utekli všichni

Den po ničivém žhářství navštívil napade-
né křesťanské čtvrti pákistánský partner
CSI Anjum. Naskytl se mu obrázek hrůzy:
„Všude vypálené nebo vyrabované domy.
Všech 2500 křesťanů ze všech pěti postiže-
ných čtvrtí je pryč. Nikdo tu nezůstal. Mnozí
strávili noc venku.“ Někteří z uprchlíků se

vrátili následující den. Ale nenašli nic jiného
než zkázu. Napadená obydlí teď hlídá mno-
ho policistů a soukromých strážců zákona.
Shromáždění více než pěti lidí není v Jaran-
wale povoleno.

CSI nabízí právní a finanční pomoc uprch-
lým křesťanům.

Anjum (druhý zleva) v místě násilností

Jablko sváru - zákon o rouhání

Policie zahájila řízení proti dvěma křesťan-
ským obyvatelům za porušení zákona o rou-
hání. Ačkoli v Pákistánu nebyl nikdy nikdo
popraven za rouhání, pouhé obvinění může
vyvolat rozsáhlé nepokoje a následované
lynčování. K jednomu z nejhorších lynčů
došlo 4. listopadu 2014. Tehdy byli křesťan-
ští manželé Shahzad Masih a Shama Bibi
mučeni za údajné rouhání a zaživa upáleni
v peci cihelny, kde pracovali.

CSI - Reto Baliarda

Zdroje: bbc, twit

**„Kdo dává, dostává,
mnohem víc přijme...“**

sv. František z Assisi

Nigérie: Matka pěti dětí unikla teroru

Nigérijská křesťanka Fade Salé má za sebou nezměrné utrpení: jejího manžela zavraždili džihádisté z Boko Haram. Ona sama byla roky v zajetí. Tři z jejích pěti dětí jsou stále v rukou teroristů. Přes veškeré trápení je Fade vděčná za potraviny a pomoc od CSI.

Projektový manažer CSI Franco Majok se nedávno setkal s Fade a jejími dvěma dcerami v křesťanském uprchlickém táboře Shagari. Ten se nachází ve městě Maiduguri v severovýchodním státě Borno, kde působí teroristická skupina Boko Haram.

Matka pěti dětí zažila v zajetí Boko Haram hrozné věci a stále trpí těžkým traumatem. Přesto je ochotná o svém osudu hovořit.

Fade Salé vyrůstala ve vesnici Waraba v Bornu. Pochází z velmi skromných poměrů a nikdy se nenaučila číst a psát. „Moje dcery Hawa a Momi také nikdy nechodily do školy,“ dodává. Jako malá holčička pomáhala matce s vařením a sbíráním dříví.

Později se Fade provdala za učitele a založila s ním velkou rodinu. Spolu se svými dvěma syny a třemi dcerami prožili manželé šťastné období ve většinově muslimské vesnici Waraba, kde křesťané a muslimové žili společně v míru.

Přepadení

Jednoho dne v srpnu 2014 však její rodinný život utrpěl těžké trhliny. Fade pracovala na poli a zaslechla výstřely. „Výstřely byly stále hlasitější a lidé pracující na poli se rozutekli na všechny strany. V hrůze jsem běžela domů, abych dostala své děti do bezpečí,“ říká.

Daleko se však nedostala. Teroristé z Boko Haram Fade a její děti zajali a odvezli do vesnice Chikede, která je dodnes základnou teroristů. „Odvedli mé dva syny. Aisha, moje nejstarší dcera, se musela provdat za bojovníka Boko Haram. Hawa, Momi a já jsme zůstaly spolu. Byli jsme však donuceni přijmout islám.“

Fade (vpravo) se svými dvěma mladšími dcerami Hawou a Momi. Aisha a její bratři jsou stále v zajetí Boko Haram

Páteční útěk

Sedm let žila Fade a její dvě mladší dcery v zajetí. Celou dobu pomýšlely na útěk a ten se jim také podařil v době pátečních modliteb, kdy všichni členové Boko Haram jako dobří muslimové odešli do mešity. Jejich útěk mířil do tábora Pulka, kde zůstaly rok. Poté byly převezeny do tábora Shagari v Maiduguri.

Hawa

Fade se zde cítí bezpečně. Má také možnost drobného přivýdělku za práci pro různé farmáře. Následky útoku Boko Haram jsou ale těžké. Její manžel byl zabit při pokusu o útěk do Kamerunu. Stalo se to čtyři měsíce po

útku. Dva synové a Aisha jsou stále v zajetí Boko Haram. „Jeden z nich se dokonce přidal k teroristům jako bojovník,“ naříká. „Každý den se modlím k Bohu, aby mi pomohl vrátit mé tři děti zpět.“

Přes všechnu bolest Fade neztrácí naději. Je vděčná CSI, že jí, Hawě a Momi pravidelně poskytuje jídlo a oblečení.

Co bude s uprchlickými tábory?

Velkoměsto Maiduguri bylo dlouhá léta sužováno islámským terorismem. Nebezpečí útoku bylo značné. Během návštěvy Maiduguri partneři CSI ujistili Franca Majoka, že situace je v současné době klidná. Poněkud je ale znepokojilo rozhodnutí guvernéra státu Borno uzavřít všechny tábory pro vnitřně vysídlené osoby. Některé tábory již ukončily činnost, včetně těch, v nichž jsou uprchlíci podporováni CSI. Postižené osoby získaly od partnerů CSI finanční prostředky na založení drobného podnikání. Fade Salé by tuto podporu získala i v případě, že by se musel uzavřít tábor pro vnitřně vysídlené osoby Shagari.

*Fade s dcerami
CSI - Reto Baliarda*

Nigérie: Nový začátek po násilném vyhoštění

Rodina lékárníka Donatuse Ekweazu musela po útoku na lékárnu uprchnout ze severu země. S podporou CSI se jim daří začít znovu.

Donatus se v roce 1990 přestěhoval s rodinou z jižního státu Enugu do severovýchodního města Bauchi a vybudoval si zde živobytí. S faktem, že jsou křesťané a žijí v místě obývaném převážně muslimy, nebyl více než 20 let žádný problém. Místní obyvatelé rádi nakupovali v jejich lékárně a obchod slušně vynášel.

Poklidný život rodiny byl náhle rozvrácen, když 16. dubna 2011 teroristé z Boko Haram vstoupili do Bauchi a přepadli lékárnu. „Teroristé zdemolovali veškeré zařízení. Neměli jsme jinou možnost než utéct,“ vypráví Donatus.

Útok na křesťanskou rodinu znamenal negativně společenskou atmosféru v Bauchi. Donatus pocítil, že se od nich mnoho muslimských známých odvrací. Zklamáný se rozhodl vrátit se s rodinou domů na jih. Tři měsíce po útoku se přestěhovali zpět do jihonigerijského města Enugu.

Z čeho však měli nyní žít? Rodina o veškeré své jmění přišla v Bauchi. Zbytek peněz utratili za cestu na jih.

Donatus je o to šťastnější, že se v Enugu kontaktoval s partneři CSI. Ti umožnili dětem navštěvovat školu a pomohli Donatusovi zřídit obchod s potravinami. Otec tří dětí si může oddechnout: „Mám radost, že mohu zdejší lidem prodávat sladké brambory, rýži nebo třeba nudle, koření a cibuli.“

*foto: Donatus se svými dětmi v bezpečí
CSI - Reto Baliarda*

**„Kdo dává, dostává,
mnohem víc přijme...“**

sv. František z Assisi

Súdán, Jižní Súdán: Otrokář nechal Adhelinu matku zemřít

Adhel Nhial Akot se narodila otrokyní v Súdánu. Její matku pokousal pes, ale majitel jí neposkytl žádnou pomoc, takže na následky zranění zemřela. Osiřelá Adhel pak byla v rodině otrokářů ještě zranitelnější. Nyní dvacetiletá Jihosúdánka má obrovskou radost, že byla koncem května 2023 osvobozena a dopravena do vlasti svých rodičů.

Adhel

Adhelina matka byla unesena arabskými milicemi z tehdejšího jižního Súdánu do muslimské části země. Sama se narodila jako dcera otrokyně: „Nepamatuji si všechny podrobnosti. Ale viděla jsem, jak mou matku Ahmedova rodina několikrát zbila.“ Matka byla také soustavně ponižována i rasově. Opozřlivá oslovení jako „pse“ nebo „špín“ byla běžná.

Každý den matky sestával z tvrdé práce: „Mlela proso, chodila s oslem pro vodu a uklízela dům.“ Za svou práci a loajalitu nebyla nikdy oceněna a respektována.

Fatální následky zranění

Adhel byla ještě malé dítě, když její matka šla v horkém dni jako obvykle pro vodu a cestou ji pokousal nemocný pes. Ahmedovi bylo zranění otrokyně naprosto lhostejné a

odmítl ji odvézt k lékaři. To mělo fatální následky. „Moje matka zemřela, protože nebyla léčena a já jsem zůstala sama v domě mého arabského pána,“ vypráví Adhel smutně týmu CSI v Jižním Súdánu. Mladá dívka musela dělat veškerou práci své zesnulé matky: uklízet dům, nosit vodu a mlít proso. Ale stejně jako její matka, ani Adhel se žádné chvály a poděkování od svého majitele nedočkala. Špatně a nelidsky s Adhel zacházela celá Ahmedova rodina. Obzvláště traumatizující byl den, kdy byla znásilněna šesti muslimskými Araby: „Hanebně mě zneužili - v jejich očích jsem byla bezcenná bytost,“ poznamenává.

Projektový manažer CSI Franco Majok předává Adhel startovací sadu náradí a potřeb

Osvobození v nejvyšší čas

Adhel byla na pokraji zoufalství. Neměla kolem sebe jediného blízkého člověka. O to více ji překvapilo, když se 29. května 2023 setkala s arabským obchodníkem, který jménem CSI osvobozoval otroky: „Zeptal se mě, jestli s ním nechci jet do vlasti mé matky,“ dodává. Adhel využila chvíle, kdy na dvoře nikdo nebyl a následovala obchodníka do jeho tábora, kde se setkala s dalšími osvobozenými otroky.

Osvoboditel přivedl Adhel a dalších 150 bývalých otroků bezpečně do Jižního Súdánu. Po příjezdu ji přivítal místní tým CSI a dostala velký pytel prosa, dojnou kozu a důležité potřeby a náradí pro každodenní život a hospodaření. Adhel nemůže uvěřit svému

šťěstí: „Jsem vděčná, že mi Bůh pomohl dostat se do Jižního Súdánu a že jsem to přežila.“ Nepřestává myslet na mnoho otroků ze své vlasti, kteří jsou stále drženi a mučeni v Súdánu: „Potřebuji pomoc, aby se i oni mohli vrátit.“

*foto: Adhel dostala také dojnou kozu
CSI – Reto Baliarda*

**„Kdo dává, dostává,
mnohem víc přijme...“**

sv. František z Assisi

Indie: Křesťanské matce se vesnická komunita vyhýbá

„Vyhnali nás kvůli naší víře.“ Manki Hasda

Kolik utrpení ještě tato žena snese? Křesťanka Manki Hasda přišla před pěti lety o manžela. Její syn je ochrnutý. Vesnická komunita ji označila za vražedkyně manžela a vyhnala z obce. O vyhnanou matku se starají partneři CSI.

Manki Hasda vedla po léta společně se svým manželem církevní společenství ve středoinдийském státě Džhárkhand. Pastorský pár rodičů syna udržoval s hinduistickou většinou ve vesnici dobré kontakty. Po smrti manžela se Manki už pět let stará sama o syna, který je ochrnutý na polovinu těla. Navzdory osudu zůstala silná ve víře. Nadále vedla církevní sbor a pořádala domácí setkání s ženami z okolí.

Její křesťanská víra však byla ve vesnici stále častěji napadáána jako cizí náboženství. Radikální hinduisté ji vyhrožovali a důrazně

ji radili, aby svou víru zapřela. Navíc se dostavily finanční problémy. Často chodila spát hladová.

Dům byl obklíčen

Náboženská nevraživost se ve vesnici stupňovala. Hinduističtí obyvatelé a radikální hinduisté ze sousedství obviňovali Manki z praktikování černé magie a čarodějnictví. „Došlo to tak daleko, že mě obvinili z vraždy mého manžela,“ říká s pláčem.

Situace se drasticky zhoršila v listopadu 2022, kdy její dům obklíčilo několik hinduistických extremistů. S pochodněmi v rukou jí opět vyhrožovali smrtí a přinutili ji opustit vesnici. V případě neuposlechnutí by její dům zapálili. Chudák Manki neměla jinou možnost. „Vyhnali mně se synem z vesnice kvůli naší víře v Krista,“ vypráví smutně.

V současnosti oba žijí v polorozpadlé chatrči. Od jejich vyhnání z vesnice se nikdo neodvážil převzít vedení Mankina církevního sboru.

Manki zůstala bez příjmů a tři měsíce se musela protloukat bez jakékoliv podpory. V únoru 2023 na Manki upozornil partneři CSI dobrovolník pocházející ze stejné vesnice. Tým partnerů ji bez váhání navštívil, aby zjistil její nejdůležitější potřeby. Od té doby je vyhnaná vdově poskytována potravinová a další životně důležitá pomoc. Tým ji také podporuje při hledání zaměstnání.

Aby byli křesťané připraveni

Již několik let jsou místní pastoři ve svazových indických státech Džhárkhand a Tamilnádu školeni partnery CSI, aby byli schopni uplatnit svá práva v případě obvinění ze strany radikálních hinduistů. Za tímto účelem uspořádali partneři v prvním pololetí roku 2023 tři semináře, kterých se zúčastnilo celkem 200 osob. Pastoři se také dozvěděli, že mají v případě napadení právo podat stížnost. Byli také povzbuzováni k diskretnosti, když hovoří o své křesťanské víře.

CSI - Reto Baliarda

Indie: Pomoc vysídleným křesťanům v Manipuru

Navzdory dramatické situaci ve svazovém státě Manipur se CSI daří dostat nouzovou pomoci k desítkám tisíc vysídlených lidí. Od premiéra Módiho se mezitím očekává zajištění bezpečnosti.

Situace v malém severovýchodním státě Manipur je stále velmi napjatá. Při nepokojích, které vypukly 3. května 2023 zemřelo více než 140 lidí včetně mnoha křesťanů. Desítky tisíc lidí byly násilně vysídleny hinduistickými Meitei.

Vysídlení křesťané, z nichž většina patří k etnické skupině Kuki/Zomi, uprchli z okresu Imphal do Čuračandpuru. Partneři CSI poskytují na místě důležitou nouzovou pomoc, což je velice obtížné, protože při své práci opakovaně narážejí na odpor hinduistických Meitei. Ve své neohrožené

vynalézavosti nacházejí vždy nějaké volné dopravní cesty, aby mohli vysídleným lidem v přijímacích táborech dodávat potraviny, hygienické potřeby a oblečení.

CSI se také písemně obrátila na indického premiéra Naréndru Módiho s výzvou, aby zajistil bezpečnost všech komunit v Manipuru. Zároveň by mělo být násilí spravedlivé a důkladně vyšetřeno.

CSI - Reto Baliarda

Pákistán : Stáhněte obvinění proti křesťanským bratrancům!

CSI se v Pákistánu obrátila na ministra spravedlnosti Azama Nazeera Tarara se žádostí, aby jeho země stáhla obvinění křesťanských bratranců Nomana Masiha a Sunnyho Waqase.

30. května 2023 soud ve městě Bahawalpur odsoudil Nomana Masiha k trestu smrti. Mladý křesťan se dopustil rouhačských výroků proti islámu. Jeho právní tým se odvolal k Nejvyššímu soudu v Láhauru.

CSI poté zaslala ministru spravedlnosti Azamovi Nazeerovi Tárárovi dopis, ve kterém ho žádá, aby zrušil obvinění z rouhání proti Nomanu Masihovi a jeho bratranci Sunnymu Waqasovi.

Oba bratrance byli zatčeni s odstupem několika dní v roce 2019. Sunny údajně tiskl karikatury proroka Mohameda a ukazoval je ostatním. Sunny údajně policii řekl, že se s ním Noman o obrázky podělil. Oba pak byli vzati do vazby. Sunny byl v únoru 2023 propuštěn na kauci. Noman zůstává v cele smrti v Bahawalpuru.

John Eibner, mezinárodní prezident CSI, ve svém dopise pákistánskému ministru spravedlnosti Tárárovi upozorňuje na obecnou připomínku Výboru OSN pro lidská práva z 28. července 2011, podle níž jsou zákony o rouhání neslučitelné s Mezinárodním paktem o občanských a politických právech. Pákistán tento právně závazný pakt ratifikoval ale parlament v Islámábádu zákon o

Obr.25: Rodiče Nomana Masiha

rouhání ještě zpřísnil. V současné době stanoví trest smrti nebo doživotí pro každého, kdo se dopustí pohrdavého výroku o islámu. Nyní však také hrozí nejméně deset let vězení každému, kdo urazí manželky, spolčnický nebo členy rodiny proroka Mohameda. Počítá se také s vysokou pokutou. Oběti obvinění z rouhání se stávají častěji křesťané. Eibner rovněž poukazuje na to, že sám ministr Tarar je členem správní rady organizace Justice Project Pakistan. Ten v roce 2015 zveřejnil zprávu, v níž důrazně odsoudil použití trestu smrti v případech rouhání.

CSI podporuje rodiny Nomana Masiha a Sunnyho Waqase a jejich právníky.

CSI - Morven McLean

Globální pandemie: Znásilňování křesťanek džihádisty

Raymond Ibrahim

16. srpna 2023

Překlad původního textu: *A Global Pandemic: The Jihadist Rape of Christian Women*
Helena Kolínská, Libor Popovský

Podle nové studie je celosvětově počet sexuálních útoků a znásilnění křesťanek na historickém maximu – a to zejména v muslimských zemích.

Open Doors, organizace hájící lidská práva, která sleduje globální pronásledování

křesťanů, nedávno zveřejnila zprávy zkoumající, jakou roli hraje v pronásledování křesťanů pohlaví. Jedna z těchto zpráv — „Web of Forces: The 2023 Gender Report“ — řadí země podle „genderově specifické náboženské perzekuce“ a ukazuje, jak pohlaví oběti ovlivňuje její pronásledování. Zpráva uvádí:

„Křesťanské ženy a dívky se celosvětově často ocitají ve zvláště složité síti rozmanitých zranitelností. Nejenže jsou zranitelné

jako křesťanky... ale jejich genderově podmi-
něné zranitelnosti se překrývají a vzájemně
se ovlivňují ve větší míře než u křesťanských
mužů a chlapců v podobné situaci. Jedná se
o prostředí, kde všechny ženy zažívají zne-
výhodněné postavení před zákonem a ve
společnosti všeobecně a diskriminaci kvůli
svému nedostatečnému vzdělání a zvýšené-
mu riziku chudoby. Tyto četné zranitelnosti
se navzájem sčítají. Náboženské pronásle-
dování využívá existenci těchto mnoha vzá-
jemně se propojujících sil, které prohlubují
škody napáchané na jednotlivých ženách a
dívkách, jejich rodinách a komunitách.“

Pět hlavních druhů útlatu, které křesťanky
zažívají, jsou:

- 1) sexuální násilí
- 2) nucený sňatek
- 3) fyzické násilí
- 4) uvěznění mužskými rodinnými příslušníky
- 5) psychické násilí.

Ačkoliv je všech těchto pět druhů útlatu
často propojeno, tak zdaleka nejběžnějším a
nejrozšířenějším druhem útlatu je sexuální
násilí na křesťankách kvůli jejich víře. Zprá-
va zdůrazňuje, že: „Sexuální násilí kvůli víře
je zaznamenáno jako riziko pro křesťanské
ženy a dívky v 86 % zemí z 50 zemí, kde
jsou křesťané obecně nejvíce pronásledová-
ni. **Sexuální násilí je nadále nejpreferova-
nější formou násilí a zaměřuje se na křes-
ťanské ženy a dívky po celém světě....**
Fyzická a psychicko-emocionální závažnost
sexuálního násilí je značná a dobře prostu-
dovaná. Jeho účinnost je násobena také ne-
sčetnými škodlivými důsledky, které z něho
plynou. Sítí přitěžujících faktorů zvyšuje jeho
dopad a může vést ke ztrátě přístřeší, zdrojů
obživy, budoucích příležitostí a komunity.“

Z 20 zemí, kde má gender největší vliv na
pronásledování křesťanek, má 18 buď mus-
limskou většinu, nebo má významnou mus-
limskou populaci (dalšími dvěma jsou Indie
a Kolumbie). Těchto 20 je seřazeno takto:
1) Nigérie, 2) Kamerun, 3) Somálsko, 4) Sú-
dán, 5) Sýrie, 6) Etiopie, 7) Niger, 8) Indie, 9)
Pákistán, 10) Mali, 11) Írán, 12) Mosambik,

13) Eritrea, 14) Burkina Faso, 15) Středoaf-
rická republika, 16) Afghánistán, 17) Demo-
kratická republika Kongo, 18) Kolumbie, 19)
Egypt, 20) Tunisko.

Následuje krátký popis situace v reprezen-
tativním vzorku afrických, arabských a asi-
jských zemí.

Nigérie:

Křesťanské ženy a dívky jsou znásilňo-
vány, nuceny k sexuálnímu otroctví, uná-
šeny pro výkupné nebo zabíjeny.... Únosy
se pravidelně používají k vyhlazení území
ovládaného křesťany a zbídačení křesťan-
ských rodin. Nejčastěji se stává, že jsou
křesťanské dívky uneseny a je známo, že
s nimi obchodují radikální islámští vůdci za
účelem nucených konverzí a nucených sňat-
ků — a to se týká dokonce i žen, které jsou
již vdané.... Emíři v poslední době poskytují
zvláštní krytí únosům nezletilých dívek, tyto
dívky od nich přejímají, přinutí je konvertovat
k islámu a poté je provdají za ochotné mus-
limy, kteří nezletilé často znásilní za účelem
jejich oplodnění. Emíři se chovají jako otco-
vé těchto dívek, zatímco jejich biologickým
rodičům je přístup k nim odepřen. Když se
rodiče snaží své dítě zachránit, běžně čelí
odporu komunity, policie a justice — kdy
všichni svorně tvrdí, že manželství je legitim-
ní podle islámského práva a dívka přece při-
jala islám. Kromě toho, že byly ‚vdané‘, byly
dívky unesené militanty údajně používány
také jako sebevražedné atentátnice, lidské
štíty nebo jako páka při jednáních s vládou
a jejich rodinami.... Násilí na ženách se také
používá jako zbraň proti křesťanům. Stává

se, že křesťanští muži a chlapci jsou nuceni se dívat, jak jsou jejich manželky, matky, dcery a sestry před nimi znásilňovány a unášeny. Toto způsobuje křesťanským mužům hluboká traumata a pocity bezmoci, protože mají pocit, že by je měli být schopni ochránit.

Sýrie:

Křesťanské ženy a dívky jsou na veřejnosti pravidelně obtěžovány a ve veřejné sféře jsou diskriminovány. Některé jsou dokonce záměrně svedeny s cílem je konvertovat k islámu. Stává se, že muslimský obchodník přednostně obslouží ženu v hidžábu a ženu s křížkem na krku nechá čekat a případně jí i zvýší ceny. Křesťanské ženy a dívky také uvádí, že na ulici na ně lidé plivou a jsou diskriminovány na pracovišti. Křesťanky jsou nejzranitelnější vůči pronásledování v oblastech kontrolovaných islamistickými skupinami. Násilí na konvertitkách (zejména na těch, které mají muslimské kořeny), může přeměnit i z jejich vlastních rodin a komunit.

Somálsko:

Mladé ženy konvertující ke křesťanství jsou stále jednou z nejzranitelnějších skupin. Běžně bývá žena podezřelá z křesťanství ponižována na veřejnosti, držena v přísném domácím vězení, znásilněna, unesena, násilně provdána za radikálního šejka nebo zavražděna. Je například znám případ dívky, která konvertovala ke křesťanství, a její rodina to zjistila. Následně ji zavřeli v jejím pokoji a šest měsíců ji drželi připoutanou k posteli řetězem. Vysvobození se jí dostalo, až když se jednomu jejímu souvěrci podařilo jí přijít na pomoc. Pokud je nová křesťanka již vdaná, tak bude pravděpodobně rozvedena a děti jí budou odebrány, aby dostaly islámskou výchovu.

Pákistán:

Křesťanské ženy a dívky jsou vystaveny riziku sexuálního násilí ve veřejné sféře včetně pracovišť a škol. Mnohé z nich jsou služebné nebo uklízečky a jsou terčem sexuálního vykořisťování.... V současnosti je docela normální znásilňovat křesťanské děti — některé byly znásilněny dokonce již ve věku tří let.... Psychické trauma a zneužívá-

ní pokračuje, i když je někdy zaznamenána snaha unesenou dívku vrátit.... Jedna křesťanka spáchala sebevraždu kvůli zneužívání a sexuálnímu obtěžování, nedbalosti úřadů a náboženskému útlaku.... Mnoho rodin už své dívky nikdy neuvidí, částečně také proto, že úřady jen zřídka podniknou smysluplné kroky, aby postavily pachatele před soud.... Právní systém v těchto případech mladých žen opakovaně selhává. Mnohé jsou ve věku 8-18 let uneseny, znásilněny a provdány za starší muže — některým je víc než 50 let.... Existují také zprávy o pohlavním zneužívání křesťanských chlapců. Odborníci uvádějí, že případy znásilnění a vražd mladých chlapců jsou v Pákistánu na vzestupu....

Jemen:

Konvertitka ke křesťanství může být izolována v domácnosti, fyzicky a duševně týrána a případně dána za manželku oddanému muslimovi, znásilněna nebo dokonce zavražděna, aby tak byla „obnovena čest“ kmene a rodiny.... Křesťanské ženy a dívky také riskují, že budou sexuálně zneužívány povstaleckými milicemi díky konceptu ‚anfal‘ [arabsky ‚kořist‘], který umožňuje, aby bylo s nemuslimy za určitých okolností zacházeno jako s otroky v rámci válečné kořisti (Korán, súra Al-Anfal). Podle místních expertů provozují tyto skupiny v zemi prostituci.

Čad:

Křesťanky v Čadu čelí za svou víru násilnému i nenásilnému pronásledování a jsou zranitelné vůči sexuálnímu násilí ze strany islámských ozbrojenců.... Ženy a dívky, které byly znásilněny a oplodněny, obvykle prožívají neustálé psychické utrpení a mají nízké sebevědomí. Traumatizované oběti znásilnění někdy vnímají své děti jako trvalou připomínku zločinu, který na nich byl spáchán. Místní zdroje uvádějí, že ani jejich okolí s nimi nesoucítí a považuje je za poskvrněné.

Egypt:

Křesťanky jsou obětmi groomingu, znásilňování, nucených konverzí a nucených sňatků.... Policie je mnohdy spolupachatelem, nebo je naprosto apatická a mnoho žen

zůstává nezvěstných. Psychologická daň je vysoká a mnoho žen žije ve strachu....

Demokratická republika Kongo:

Křesťanky jsou zranitelné vůči únosu, znásilnění, obchodování s lidmi a sexuálnímu otroctví, zejména ze strany ADF (Allied Democratic Forces, Spojené demokratické síly, což je islámská teroristická skupina).... Ženy a dívky jsou znásilňovány, nuceny se provdat za bojovníky ADF, s jinými se obchoduje a mnohdy jsou tyto ženy a dívky zavražděny. Mnoho křesťanek, které byly ušetřeny, je údajně drženo jako určitý druh 'trofeje'.... Tyto nucené sňatky se často týkají nezletilých dívek, protože zdroje uvádějí, že postarší muslimové preferují mladé křesťanské dívky.

Saúdská Arábie:

Znásilnění a sexuální útoky jsou v Saúdské Arábii běžnou zkušeností pro tisíce zahraničních (zejména asijských a afrických) služebných po celé zemi, které jsou křesťanky nebo vyznávají jinou neislámskou víru. Tyto ženy jsou běžně zneužívány a prakticky je s nimi zacházeno jako s otrokyněmi.

Tunisko:

Vzhledem k tomu, že konverze od islámu je zakázána, konvertitky čelí velkému pronásledování, pokud je jejich nová víra odhalena.... Mohou být bity, vyhnány z domova, drženy v domácím vězení, nebo jim je vyhrožováno znásilněním a smrtí. Pokud je konvertitka vdaná, bude pravděpodobně rozvedená bez jejího souhlasu, budou jí odebrány

děti a bude jí odebrána jakákoliv finanční podpora. Některé křesťanky byly kvůli sporům souvisejícím s jejich novou křesťanskou vírou na delší dobu odloučeny od svých dětí.

Spojené arabské emiráty:

Konvertitka ke křesťanství, čelí obrovskému tlaku ze strany své rodiny, aby konvertovala zpět k islámu. Pokud to neudělá, může být povolán imám, aby ji přesvědčil o jejím hříchu, nebo ji její rodina může držet v domácím vězení. I kdyby se s ní chtěl oženit křesťan, tak se sňatek neuskuteční, protože ženy, které se narodily v muslimské rodině, mají právně zakázáno si vzít nemuslima.... Co se týče křesťanek, které jsou provdané za muslima, tak v případě rozvodu případnou děti dle zákona muslimskému otci.... Domácí služby pracující v SAE často čelí sexuálnímu obtěžování a často s nimi zaměstnavatel zachází jako s otrokyněmi.

Tyto znepokojivé trendy ukazují především to, že notoricky známé sexuální zneužívání, kterého se Islámský stát („ISIS“) dopouštěl na křesťankách, jezídkách a dalších ženách z nemuslimských menšin – o němž jsme byli hned ujišťováni, že „... toto nemá nic společného s islámem....“ – je ve skutečnosti nedílnou součástí muslimských společností. A nezáleží na tom, zdali je to společnost bohatá nebo chudá nebo zdali je africká, arabská nebo asijská.

Raymond Ibrahim

K zamyšlení a modlitbě

„Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“ - Mat 18,20

Kuba

Rušné centrum Havamy

Náboženská svoboda na Kubě je stále více omezována. Náboženské aktivity jsou vládou přísně sledovány. Vedoucí náboženských skupin jsou pronásledováni, zatýkáni nebo nuceni odejít do exilu. Kubánský vládní Úřad pro náboženské záležitosti (ORA) také vyvíjí nátlak na novináře, kteří informují o stavu náboženské svobody. Toto prostředí pronásledování přimělo několik církevních představitelů k odchodu z Kuby.

uscif

Indie

Pastor Kirubendran, jeho žena Manju Tiruvendram a jejich malá dcerka

Pastor Kirubendran (33) a jeho žena Tiruvendram (32) po dobu šesti let poskytovali ve svém kostele ve státě Uttarpradéš bezplatnou školní docházku 60 dětem. Jejich letniční církev navštěvovalo asi 90 lidí. Pokojné soužití křesťanů a hinduistů skončilo v neděli 23. dubna 2023. V prostorách kostela se objevilo deset vlivných hinduistů a asi 20 policistů. Policie zatkla pastorský pár a jejich osmnástměsíční dceru. Tiruvendram a dítě byli 6. května propuštěni. Pastor Kirubendran mohl opustit vězení na kauci až 24. května. Obvinění z násilné konverze a urážky náboženství proti němu nadále trvá. I po propuštění žije rodina mladého pastora ve velkých obavách.

msn

Súdán

Válka zasáhla také jih Súdánu, obývaný mnoha křesťany. Tisíce lidí prchají z hlavního města Chartúmu do států Jižní Kordofán (Núbijské hory) a Modrý Nil a příležitostně do Jižního Súdánu. Velká část uprchlíků pochází právě z této oblasti. Jejich utrpení však pokračuje i po útěku. Chybí jim zde totiž úplně všechno. Partner CSI Benjamin Barnaba říká: „Šíří se tu hlad, a to jak mezi vnitřně vysídlenými, tak mezi lidmi, kteří tu žijí už léta. Z nouze se lidé žíví kořínky, divokými plody a listím.“ K tomu je třeba připočíst skutečnost, že navzdory příměří z roku 2016 jsou Jižní Kordofán a Modrý Nil opět terčem útoků súdánských sil. CSI podporuje potřebné v Núbijských horách mimo jiné distribucí potravin.

csi

Lidé z Núbijských hor dostávají potraviny od CSI

PODĚKOVÁNÍ DÁRCŮM

**Srdečné díky těm, kteří přispěli v období
od 1.6.2023 do 31.7.2023**

Mgr. Adlt Miroslav, Bartoš Ladislav, Benda Jan, Beneš Alfons, Ing Beneš Karel, Bergerovi Miroslav a Iva, Bezděk Jan, Ing Mgr P.Biernát Josef, Bittner Josef, Blahuta Jan, Blechová Marie, Boráková Zdenka, Breindl Barbara, Brůna František, Brychtová Karolina, Burget Radek, Burková Hedvika, Busková Milada, Cabejšková Horká Marie, Cvingrál Michal, Mgr. Čaňo Miroslav, Čechová Marta, Mgr. Černá Iveta, Daňková Eliška, Dempsey Anna, Ing Dlouhá Nicole, Mgr Doležel Karel, Doležel Radek, Dolistová Marie, Dostálíkovi Ladislav a Libuše, Mgr. Dubský Zdeněk, Mgr Ducháč Tomáš, Ing Durna Petr, Eliáš Petr, Mgr Erhartová Jitka, Ing Fajmon Vladimír, Felner František, Frolková Noela, Gleisner Karel, Hána Vojtěch, Hana a JUDr. František Borkovi, Mgr. Hanák Martin, Hašková Dominika, Herynková Miloslava, Hofman František, Holá Jaroslava, Holasová Josefa, Ing Holub, Vítězslav CSc, Horák Jiří František, Ing Huková Alžběta, Hurbiš Josef, Chalupecský Daniel, Chalupski Michal, Chupík Vojtěch, Jaceník Ján, Jakešová Věra, Jandáček Milan, Janoušek Martin, Jargus Jan, Jargusová Anděla, Jarkovská Ludmila, Jebousek Josef, Jelínek Severín, Jón Jan, Kadlecová Eva, Mgr Karasz Martin, Mgr Kaška Pavel, Kelnar Pavel, Kolářová Hana, Koletschková Anna, Mgr Kopečná Monika PhD, Ing Kopečný František, Mgr Kopečný Vojtěch, Kosařová Eliška, Kovář Jan, Bc. Kozelková Zdenka, P. Mgr. Krajewski Michal Stanislaw, Krejčová Jana, Krzystková Anna, Kudla Martin, MUDr. Kudrna Jan, Kůla Jiří, Kuliha Kamil, Kysilkovi Vlasta a Josef, Lazebníček Lukáš, Lišková Jitka, Ing. Loub Josef, Macek Viktor, Ing Macíček David a Petra, PhDr. Malinovský Milan, PhDr. Mančalová Jana, Marková Jana, Maroszová Alena, P. Matras Josef, Michalcová Jitka, Michalová Olga, Michl Jindřich, Mikula Albert, Mikulášková Jaroslava, Miškovská Eugenie, Mrkva Karel, Navrkalová Ludmila, Nečada Václav, Mgr Nedvědová Marie, Mgr

Neudert Jan, Neužil Jan, Nováková Veronika, Novotní, Ondráčková Bohumila, Mgr Papicová Ludmila, Pašková Ludmila, Pešek Václav, Petřina Milan, Podestátová Jaroslava, Podkul Jaroslav, Pohunková Miroslava, P. Mgr. Poláček Bohumil, PhDr. Poláková Jolana, Pomkla Petr, Bc. Pořízek Miroslav a Šárka, Pravoslavná církevní obec v Jeseníku, Prentisová Michaela, Provazník Jiří, Ptáček Bořivoj, Radikovská Marie, Raszyková Ludmila, Rek Jaroslav, Romer Pavel, Řehořová Hana, Řičánková Blanka, Říha Josef, Řihák Hynek, Řihák Lubomír, Samcová Emilie, Samková Hana, Sarofin Andrej, Saska Tomáš, Sasková Helena, Sedláčková Jaroslava, MUDr Skovajsa Petr, Sládečková Marta, Slánský Stanislav, P. Smolen Štěpán, Smutný Josef, Sojka Bohumír, Sommerová Marie, Stillová Ludmila, Stoklásek Josef, Svrčina Miroslav, Synek Luděk, Šerý Lukáš, Ševčíková Olga, P.Mgr. Šich Josef, Mgr. Šimečková Andrea, Šindelářová Miroslava, Ing Škarek Jan, Švarcová Maria, Thomas Dominik, Ing Tichý Borek, Tobola Petr, Mgr Tomášková Veronika, Trunčíková Ema, Turková Eva, Tylová Marie, Utíkalová Marie, Vachek Pavel, Valer Tomáš a Renata, Vávrová Jarmila, Večeřová Jiřina, Vejtas Josef, Vendelínová Lidie, Veselá Jitka, Vintr Josef, Vítovi Zdeněk a Pavlína, P. Mgr. Vlček Josef, Ing Volková Mária, Vondrák Luděk, Vrbenský Pavel, PhDr. Weinberger Jan, Wuycheck Veronika, Ing. Záleský Jaroslav, Záleský Pavel, Zieglerová Marie, Ing. arch. Žalud Stanislav, Žárska Marie, Ing Žingor Daniel, Žlebek Jiří,

***„ Kdo dává, dostává,
mnohem víc přijme...“***

sv. František z Assisi

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI

P. O. Box 11

549 01 Nové Město nad Metují

CZECH REPUBLIC

OP

2019/05333

Zpravodaj CSI je adresátům zaslán s jejich souhlasem a adresy v žádném případě neposkytujeme třetím osobám.

Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) je dobrovolné neziskové sdružení lidí, kteří chtějí nenásilným způsobem diplomatickými prostředky pomáhat hájit právo na vyznání tak, jak je to vyhlášeno ve Všeobecné deklaraci lidských práv OSN, zvláště ve Článku 18.

Potřebné spojení na Křesťanskou mezinárodní solidaritu:

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI

P. O. Box 11

549 01 Nové Město nad Metují

Tel: 491 470 084

737 852 903 T-Mobile

e-mail: csi.czechrepublic@gmail.com

Internet: www.csi-cr.cz

Bankovní spojení:

Česká republika

ČSOB Československá obchodní banka
č.ú. 0278125043 / 0300

Slovenská republika

FIO Banka

BIC/SWIFT: FIOZSKBAXXX.

IBAN: SK54 8330 0000 0024 0252 2281

Úkoly CSI mohou být:

- modlitba za pronásledované křesťany
- psaní protestních dopisů patřičným politikům a úřadům
- sbírání podpisů ve prospěch pronásledovaných
- psát dopisy vězněným a jejich rodinám
- podle možnosti poskytovat hmotnou podporu jednotlivým případům
- působit na vládu a politiky, aby se Česká republika na mezinárodním poli zastávala pronásledovaných křesťanů
- přinášet zprávy v médiích o pronásledovaných křesťanech a o činnosti CSI
- organizovat prosebné společné modlitby
- finanční podpora

Přetisk textů tohoto zpravodaje je možný s udáním pramene. Vydává Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) jako zpravodaj pro vnitřní potřebu.

Za redakci a úpravu zpravodaje zodpovídá Ing. Monika Kahancová.

MK ČR E 12619

Tisk - Tiskárna Smola

Podávání novinových zásilek povoleno Dohodou o podávání poštovních zásilek OBCHODNÍ PSA-NÍ č. 708 03/2002 ze dne 13. 12. 2001.